

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 335-1905)

Originalt emne

Velgørenhed

Uddrag fra byrådsmødet den 16. november 1905 - side 21

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 335-1905)

Fra Fællesudvalget for Velgørenhedsforeningerne i Aarhus var modtaget Andragende om Bevilling af 300 Kr. til Oprettelse af et fælles Kontor.

Laursen betragtede Oprettelsen af et saadant fælles Kontor som en særdeles fornuftig Foranstaltning. Det vilde herigennem blive muligt at faa en bedre Plan i Velgørenheds Virksomheden her i Byen; og det Beløb, der anvendtes til det nævnte Kontor, vilde i Virkeligheden komme Velgørenheden til Gode, idet man herefter bedre kunde sondre mellem dem, der virkelig trængte, og dem, der søgte at bringe sig i Erindring ved enhver Lejlighed.

Jacob Jensen troede ikke, at det vilde være heldigt at have en fælles Undersøger for de velgørende Institutioner, noget der iøvrigt ofte havde været Tale om De Mænd, der vilde give sig af med Velgørenheden, maatte selv gøre sig den Ulejlighed at undersøge de paagældendes Forhold. Selv om en trængende ogsaa engang imellem maaske skulde faa Understøttelse fra to Sider, var der jo ikke herved sket saa stor en Ulykke.

Laursen kunde være ganske enig med den foregaaende Taler, forsaavidt Talen havde været om en Undersøger, idet heller ikke han vilde have fundet Ansættelsen af en saadan heldig. Det, der tilsigtedes var imidlertid netop at faa en Forbindelse mellem de trængende og dem, der havde Evne og Vilje til at hjælpe deres Medmennesker. Da Forholdet nu engang var dette, at man af Folk, der var i Nød, ganske naturligt ikke kunde forlange den

samme Nøjagtighed i deres Opgivelser som af Folk ellers, uden at man i og for sig kunde dadle dem herfor, havde det stor Betydning at faa et Kontor, hvor man kunde indhente Oplysning om, hvorvidt vedkommende for nylig havde faaet Hjælp andetsteds fra; herved vilde det kunne undgaas at enkelte trængte sig frem paa andres Bekostning.

Mikael Johansen fremhævede, at naar - som nu - det ofte passerede, at Folk, der i Virkeligheden ikke trængte, men forstod at gaa deres Medmennesker under Øjnene, skaffede sig Understøttelser, bevirkede dette, dels at man havde færre Midler til at afhjælpe den egentlige Nød, dels at Folk blev mindre villige til at give, naar de jævnlig blev ført bag Lyset. Fik man et fælles Kontor for de velgørende Institutioner, kunde man faa Velgørenheden ind under en bedre Orden.

Nørgaard nærede ganske vist ogsaa den Anskuelse, at de Mennesker, der gav sig af med Velgørenheden, selv skulde træde i Forbindelse med dem, der søgte Hjælp, men Oprettelsen af det omhandlede Kontor vilde jo heller ikke forhindre dette; der tilsigtedes kun at etablere et vist Samarbejde mellem de velgørende Foreninger, saaledes at man ikke risikerede, at det var de samme, der blev understøttede fra alle Sider, idet det formentlig var Meningen, at der paa Kontoret skulde føres et vist Bogholderi over, hvad der fra forskellige Sider tildeltes de enkelte. At Folk i det hele forsøgte at skaffe sig Understøttelse uden at være trængende hertil, var i og for sig umoralsk, og det forekom ham, at man havde en vis Pligt til at forhindre, at det skete.

Jul. Andersen kunde til Nød indse, at Kontoret kunde blive til nogen Nytte, hvis alle Velgørigheds Institutioner var samlede under eet, men da dette ingenlunde var Tilfældet, - de fri Fattiggasser havde saaledes ikke villet være med til Sammenslutningen - betvivlede han stærkt Nyttens af et saadant Kontor. Oprettedes et fælles Kontor, fik dette nok en Undersøger, og det erkendtes jo fra alle Sider, at det ikke vilde være heldigt at have en saadan.

Schourup betonedes, at netop fordi de velgørende Institutioner ikke arbejdede i Fællesskab, tiltrængtes et Kontor, hvor man kunde indhente Oplysning om, hvem der fik Understøttelse af de forskellige Foreninger. Han vilde anbefale, at man imødekom Andragendet.

Johan Pedersen syntes i og for sig, at Tanken om en Bogføring af den Hjælp, der ydedes de Trængende var lidet titalende. Hvor Talen var om at give bort, skulde Forholdet jo helst være dette, at den ene Haand ikke skulde vide, hvad den anden gjorde. Havde de paagældende Foreninger virkelig noget at disponere over, spillede 300 Kr. jo ingen stor

Rolle for dem, saa de kunde nok selv overkomme at etablere det ønskede Kontor.

Laursen gjorde opmærksom paa, at Kontorets Værdi selvfølgelig afhang af de Oplysninger, de forskellige Foreninger meddelte det, men det var i deres egen Interesse at sørge for, at det blev saa godt underrettet som muligt. Naar der ankedes over "Bogføringen" af Understøttelserne, maatte han hævde, at der jo i og for sig ikke forlangtes andre Oplysninger af de Trængende, end de der f. Eks. afkrævedes Legatsøgende, nemlig om hvilke Indtægter de iøvrigt havde. Han skulde endelig paapege, at der her jo kun var Tale om den organiserede Velgørenhed,

Johan Pedersen fastholdt, at det personlige Moment spillede den største Rolle ved Velgørhedsarbejde. For Giveren havde det som Regel mindre at sige, om Gaven faktisk kom en mindre værdig til Gode, Tilfredsstillelsen for ham laa i: at give. Naar der her kun var Tale om den organiserede Velgørenhed og de mere faste Understøttelser, stillede Sagen sig jo noget anderledes.

Andragendet bevilgedes.